«Ey Ebu Zer, ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine âmir olma ve yetim malına da velilik yapma!»

Ebû Zer -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana şöyle dedi: «Ey Ebû Zer, ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine âmir olma ve yetim malına da velilik yapma!»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Ebû Zer -radıyallahu anh- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisine; «Ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine amir olma, yetim malına da velilik yapma!» dediğini haber vermiştir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu dört cümleyi Ebû Zer'e açıklamıştır. Birincisi: Ona şöyle demiştir: «Ben seni zayıf görüyorum» Bu vasıf gerçeğe mutabık olup nasihatı gerektirecek bir durumdur. Mesela bir kimse başka bir kimseye: Sövme ve kırmak için değil de nasihat babından sende şunlar şunlar var dese bunda bir sıkıntı yoktur. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ben seni zayıf görüyorum» demiştir. İkincisi: «Ben kendim için istediğimi senin için de isterim.» Bu Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in güzel ahlâkının bir örneğidir. İlk cümlede kırıcı bir şey vardır. «Ben kendim için istediğimi senin için de isterim.» dediğinde kendim için istediğimi senin için de istediğim için böyle söyledim demektir. Üçüncüsü: «Sakın iki kişi üzerine âmir olma!» İki kişi üzerine yönetici olma demektir. Bunun anlamı; sayı artarsa onlara da yönetici olma demektir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onu yönetici olmaktan men etmesinin sebebi onun zayıf olması sebebiyledir. Yöneticilikte ise güvenilir ve güçlü insana ihtiyaç duyulur. Güçlü olan idare etmeyi , keskin konuşmasını bilir. Bir şey dediğinde yapılır. İnsanlar önünde zayıf olmaz. Eğer insanlar kişiyi zayıf kabul ederlerse onların nazarında bir hürmeti kalmaz. Ahmaklar ona baş kaldırır. Ancak güçlü olursa Allah'ın hudutları aşılamaz. Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu yönetimde kusuru olmaz. İşte gerçek yönetici budur. Dördüncüsü: «Yetim malına da velilik yapma!» Yetim, büluğ çağına ermeden babası ölen kimsedir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona, yetimin malı üzerine veli olmasını yasaklamıştır. Çünkü yetimin malı, özen ve himaye etmeye ihtiyaç duyar. Ebû Zer zayıf olduğu için hakkıyla bu mala özen gösteremez diye ona; «Yetim malına da velilik yapma!» demiştir. Yani yetime veli olma, bu görevi başkasına bırak demektir. Burada Ezû Zer -radıyallahu anh-'ı eksik görmek yoktur. İyiliği emreden ve kötülüğü yasaklayan birisidir. Buna ziyade olarak da züht hayatı yaşayan birisiydi. Ancak yönetim ve velilik gibi belirli bazı hususlarda zayıf bir kimse idi.